

Järjestymisvastaisuudelle Ei Löydy Puolustusta

Kirj. M. P—n

IKÄÄNKUIN yrittämällä löytää joku aiheellinen este järjestymättömyydelle, monet työläiset lyövät laimin järjestymisen. Kuulemme monien usein esteeksi järjestymiselle sanovan, ettei hän tiedä kuinka kauan on sillä tai tällä teollisuusosalalla työssä. Toiset valittavat pieniä palkkojaan järjestymättömyyden syyksi, etteivät ole kykeneviä maksamaan jäsenmaksujaan. Paljon on myöskin niitä jotka yrittävät esittää luonnollisia syitä, s.o. että joutuvat olemaan vain satunnaisten ansiotöiden varassa, vastoinkäymisiä j.n.e.

Kaikkein enimmäin kuitenkin kuulee puolustettavan järjestymättömyyttä, sillä ikäänkuin "itsekunnioitusta kohottavalla" lauseella — että työväen järjestöjä on niin paljon ettei tiedä mihin niistä yhtyisi; siksi ei ole tarpeellista yhtyä mihinkään — antaa "yhtä hyvän kannatuksen" kaikille — on järjestymättömänä niin kauan kunnes työläiset viisastuvat ja rakentavat vain yhden luokkajärjestön — ja niin edespäin.

Edellämainitut ja monet mainitsematta jätetyt esteet, joilla työläiset järjestymättömyyttään puolustavat, eivät sovi puolustukseksi järjestymisen laiminlyömiselle. Sellaiset verukkeet ovat suoraa luokkatiedottomuuden ilmaisuja.

Työläisten tulee ennenkaikkea oppia harkitsevasti analyseeraamaan ja tekemään itselleen selväksi se *kuinka* meidän palkkatyöläisinä tulisi järjestyä, niin silloin katoavat ennakkoluulot, mielikuvitukselliset ja muut harhakäsitteet järjestymisen tarpeettomuudesta, sekä niistä useinkin epäpätevistä syistä joilla järjestymättömyyttä puolustellaan.

Kun otamme esimerkiksi järjestymisen teollisuusosalallisesti, siten kuin I. W. W. liitto on palkkatyöläisten luokkana järjestymiselle laskenut konkreettisen perustuksen, ei sovi millään muotoa olla järjestymiskielteinen, eikä esittää tosisyyksi sitä että jos joutuu teollisuusosalalta toiselle muuttamaan. Tapahtuupa se muuttaminen kuinka usein tahansa, mitään lisämaksuja teollisuusunion jäsenyydestä toisen teollisuusunion jäsenyyteen muuttamisessa ei ole. Eikö se ole jo yksi todistus todellisesta, luokkana työläisiä järjestämään pyrkivän järjestön rakenteesta?

Pienet palkat ja muut vastoinkäymiset pitäisi kaiken järjellisen käsitteen mukaan olla juuri

suurimpana kiihoittimena järjestymiselle ja järjestöön yhtymiselle, sillä vain järjestymisen kautta työläiset voivat yhdistää voimansa, pakottaakseen voimakkein työnantajaluokan nostamaan palkkoja, parantamaan työsuhteita, lyhentämään työpäivää ja sillä tavoin vähentämään työväenluokan jäsenten ainaisia vastoinkäymisiä ja kohottaa luokansa asemaa. Eikö juuri niin ole poistettu suurimpia puutteellisuksia ja pahimpia vastoinkäymisiä jokapäiväisessä elämässä, siellä missä työläiset ovat järjestyneet ja järjestynyttä voimaansa oikealla tavalla käyttäneet?

Se todella opettaa työläiset viisaiksi, harkitsemaan itse asioitaan — teolliseen vapauteen, työn tasavaltaan pyrkiessä — kun he järjestyvät järjestöön jonka suhteen heillä on itsellään määräysvalta, yhteen luokkajärjestöön. Tarkoitamme tällaista järjestöä, jonka korkein tarkoitus on vapauttaa työväenluokka yliarvon riistosta ja työn orjuudesta, poistamalla palkkajärjestelmän ja yhteiskunnallistuttamalla luonnon ja työn luomat rikkauudet koko yhteiskunnan tarpeita ja hyvinvointia varten. Onko yhtään toista järjestöä paitsi I. W. W. liitto, jonka rakenne, taistelutavat ja päämäärä olisivat niin selvät, luokkattomaan yhteiskuntaan pyrkiessä?

Sanottanee jonkin toisen työväenjärjestön päämäärien olevan yhtä yleviä ja korkealle tähtäviä, jotka ovat jotain toista tietä saavutettavissa. Samalla sanottaneen että ne ovat mahdollisia saavuttaa vain korkeassa asemassa olevien johtajien — "viisaampien" nerojen — johdon avulla, koska me yksinkertaiset työläiset emme niin hienoja leikkauksia ymmärrä.

Mutta ajatelkaamme ja harkitkaamme kaikkia niitä kysymyksiä joita emme käsitä.

Jos me yksinkertaisesti otamme kaikki sellaisenaan mitä meille esitetään, on se uskovaisuutta jota uskottajat ovat käyttäneet ja yhä edelleen käyttävät omaksi edukseen — uskollisten alamaisensa kustannuksella. He aina tekevät työläisten Yhteen Suureen Unioniin yhtymisen estämiseksi sen kuin voivat, sillä se on heille elämän ehto. Siten he vain voivat saada helpon toimeentulon ja pysyä korkeammalla asteella kuin me pohjajoukot.

Siksi älkäämme odottako että sellaisten järjestöjen johtajamahti alkaa yhden suuren luokkajär-

jestön rakentajaksi. Ei. Sen täytyy tapahtua luokkayhteiskunnan syvimmissä pohjariveissä, palkkaorjain itsensä toimesta ja heille ymmärrettävissä puitteissa — järjestössä kuten I. W. W., joka haaraantuu jokaiselle teollisuuden haaralle, kooten työläisjoukkoja alansa teollisuusunioniin ja sen kautta Yhteen Suureen Unioniin.

Mahdollisesti useampi näidenkin rivien lukija järjestymättömänä väheksyy I. W. W. liiton kautta saavutettuja voittoja luokkataisteluaarenalla. Mutta kun oikein asian harkitset, niin suurimman syyllisen löydät itsessäsi, kun tavalla tai toisella olet etsinyt tekosyitä pysyäksesi kielteisellä kannalla järjestymiseen nähden. Yksikään työläinen ei etsimälläkään löydä oikeudenmukaista puolustusta järjestymisvastaisuudelle.

Silloin kun työläinen käsittää velvollisuudekseen järjestyä, on edullisin järjestyä siten, että harkitsee ja tekee itselleen selväksi: mitä varten

ja kenen hyväksi järjestyneenä hän maksaa jäsenveronsa. Silloin kun työläiset tietoisina järjestyksen tarkoituksesta, järjestönsä toimintatavoista, periaatteista ja päämäärästä ovat itse järjestönsä peräsiä hoitamassa, eivät he ohjaa purttansa eri ryhmiin, vaan kasvattavat itseään ja tovereitaan yhteen järjestettyyn ja tosikumoukselliseen luokkavoimaan luottaviksi, kelvollisiksi ja luotettaviksi, yhtenäisen luokkajärjestön jäseniksi.

Yksilöjohtajien alaiset järjestöt ja niihin lukeutuvat työläiset sitävästoin yhä edelleenkin kulkevat päinvastaiseen suuntaan. Monet työläiset — joskin tietämättään — uskovat kaikkien kansojen ja kaikkien kansankerrostien yhteisrintamavoimiin, että ne tulevat jollain tavalla vaikuttamaan palkkatyöläisten eduksi. Näin tapahtuu suurella määrin siitä huolimatta, vaikka eivät narraajat, sen paremmin kuin narrattavatkaan kykene selvittämään kuinka se tulee tapahtumaan.

Silmäys Menneisyyteen

Kirj. E. S—mi

(Jatkoa helmikuun numeroon)

KAIKKEIN KORKEIN MANIFESTI

Helsinki, marraskuun 5 päivä 1905.

Kaikkein korkein Manifesti on kumonnut:

Helmikuun Manifestin; Asevelvollisuuslain vuodelta 1901; Asetuksen muutoksesta senaatin ohjesääntöihin; Asetuksen kuvernöörin virkavallan laajentamisesta; Asetuksen muutoksesta kenraalikuvernöörin ja hänen apulaisensa johtosääntöön; Asetuksen muutoksesta kuvernöörin johtosäännössä; muutosehdotuksen siviililaitoksien virkamiehistä, hallinnollisten virkamiesten eroittamisesta viroista, järjestyksestä, virkasyytteiden nostamisesta virkamiehiä vastaan, valtiollisen järjestyksen ylläpitämisestä, santarmien virkatöistä, yleisistä kokouksista.

Senaattia käsketty tarkastamaan muita suurella anomuksessa mainittuja asetuksia. Annettu toimeksi valmistaa; Ehdotus uuteen valtiopäiväjärjestykseen; ajanmukaisen uudistuksen eduskuntalaitokseen yleisen, yhtäläisen äänioikeuden perusteella; perustuslainsäännös, joka antaa eduskunnalle oikeuden tarkastaa hallituksen jäsenten virkatointen laillisuutta.

Kokoonkutsutut valtiopäivät. Käsittelevät: valtiovarain järjestelyyn; suostunnon valtiollainan ottamiseen vuosina 1906 ja '07; uutta perustuslakia kansaneduskunnalle; perustuslakisäännöstä paino-, kokoontumis- ja yhdistymisvapaudesta, sekä painovapaudesta.

Heti julistaa sensuurin lakkauttaminen.

Valmistaa ehdotus kokoontumis- ja yhdistymisvapaudesta sekä painolaista.

Valmistettava ehdotukset valtiopäiviille.

Utistointisto. Keskuskomitea.

Mainitun manifestin julki tultua, eli marraskuun kuudentena päivänä, päättyi Suurlakko.

Edellämäinittu manifesti, jota sanotaan Suomen silloisten virkaherrain laatimaksi ja jonka hallitus sitten hyväksyi, kumosi kaikki ennen määritellyt kiristyslait venäläisen virkamahdin taholta. Vaan sen sijaan se antoi oikeuden Suomen virkaherrolle toimia vapaasti maan sisäisissä asioissa. Se antoi heille vapaat kädet — venäläisen virkavallan sekaantumatta heidän asioihinsa — elää ja rähmätellä Suomen kansan kustannuksella yhä edelleenkin.

Mitä itse kansaan tulee, aikoi virkamiesryh-